

Григорій Гладій

Леся ГАВРИЛЮК
**УКРАЇНСЬКА ПІСНЯ
У МОНРЕАЛІ**

**“Сни Катерини” –
новий твір Григорія Гладія**

Від самої прем'єри 28 лютого до останнього виступу 10 березня 2002 р. “Сни Катерини” хвилювали і зачаровували публіку Монреалю.

Таємнича атмосфера гоголівського оповідання “Страшна помста” надихнула режисера Григорія Гладія на створення непересічного театрального твору, головним драматичним засобом якого є українська пісня. “Сни Катерини” – не так традиційна п'єса, як розкриття порухів людської душі, розкриття духовних та психологічних процесів, пов'язаних зі смертю, смутком і тугою. Це своєрідна подорож у часі, де минуле, майбутнє, нинішній день, давно забуті предки і ще живі нащадки козацького роду, фрагменти обрядів, сум і усмішка, французький та англійський діалоги – усе переплітається і створює цікаву цілість. Вистава розвіює песимістичні уявлення про смерть і потойбічне життя, і, що найголовніше, допомагає їй у цьому тужлива українська пісня. Цей унікальний спів відкриває шлях у підсвідомість, єднає виконавців із слухачами, минуле із сучасним.

Талановита Ельоїз Депока (Катерина), відомий актор французького театру Габріель Гаскон (Батько), П'єр-Андрей Коутей (Козак) виконують українську пісню так переконливо, що годі повірити, ніби вони не українського, а французького роду. Правда, серед виконавців є й українці: в ролі Матері виступає київська актриса Валентина Благодатська, роль Сина прекрасно виконує сам Григорій Гладій, у ролі одного з янголів-хоронителів виступає Оленка Гарасимович. І, незважаючи на різне етнічне походження акторів та музикантів, увесь творчий ансамбль передає українську атмосферу гармонійно і точно.

Григорій Гладій уводить у французький альтернативний театр Канади новий драматичний засіб – українську культуру. Однак, роль цієї культури не зводиться до якогось антропологічного чи етнографічного тла, на якому відбувається п'єса. Життєва мудрість, втілена в прадавній українській пісні, стає світовим культурним чинником, який кидає нове світло на людську сутність.

Виставу “Сни Катерини” в приміщенні монреальського “Інфінітеатру” фінансували: Українсько-канадська Фондація ім. Т. Шевченка, Мистецька Рада Канади, Мистецька Рада провінції Квебек та Мистецька Рада міста Монреалю.